

BITTER FLOWERS

  a film by **Olivier Moys**

导演/REGIE: 奥利维耶·莫伊兹 OLIVIER MOYS
主演/CAST: 王丹 WANG XI 耿乐 GENG LE 曾美慧孜 ZENG MEIHUIZI 高华阳 GU GAOWEI 樊力哲 FAN LIZHE

Produced by ...
Cinematography ...
Music ...
Costume Design ...
Production Design ...
Casting ...
Catering ...
Transportation ...
Production Office ...
Distributors ...

Inhoud

Generiek	3
Bekroningen	4
Regisseur	5
Inhoud	7
Fictie geworteld in de realiteit	7
Een film vanuit een vrouwelijk standpunt	8
Persspiegel	9

Generiek

Regie: Olivier Meys

Scenario: Zhou Amei, Maarten Loix en Olivier Meys

Fotografie: Benoit Dervaux

Montage: Ewin Ryckaert

Muziek: Jens Boutery en Eric Bribosia

Vertolking: Xi Qi (Lina), Meihuizi Zeng (Dandan), Le Geng (Xiadong), Wang Xi (Yumei), e.a.

Duur: 95 minten

België/Frankrijk/Zwitserland/China - 2017

Bekroningen

[Lees meer](#)

Regisseur

Olivier Meys is een Belgisch regisseur. In 1995 behaalde hij het diploma van Bachelor in de Rechten aan de ULB, en in 2000 behaalde hij een Master diploma in 'réalisation Cinéma et Radio' aan het IAD (Institut des Arts de Diffusion). In 2001 gaf hij leiding aan het AJC (Atelier Jeunes Cinéastes).

Vanaf dan tot 2003 werkte hij als assistent mee aan verschillende films, en tot 2013 werkte hij bij de radio aan verschillende uitzendingen, o.a. documentaires zoals *A la source du bug*, *Fièvre* en *Four seasons under the earth*. Hij won ook een aantal prijzen voor zijn uitzendingen.

Hij ging al vrij snel in China werken waar hij een bevoorrecht getuige werd van de belangrijke sociale veranderingen die in dat land plaatsvonden. Meys maakte er verschillende radiodocumentaires. Hij schreef en regisseerde ook de kortfilm *Prelière nuit à Beijing* (2008).

In 2008, in aanloop naar de Olympische Spelen in Peking, draaide hij in China de documentaire *Qian Men Qian* over een woonwijk die vlakbij het Tian'anmen plein ligt.

Met *Bitter flowers* (2017) draaide hij zijn eerste fictie langspeler. Deze film werd deels in China en deels in Parijs opgenomen.

Over zijn carrière vertelt Meys zelf: *"In mijn jeugd ben ik veel naar de film geweest en toch ben ik Rechten gaan studeren aan de ULB. Kunststudies stonden wat ver van mij af, en vooral van mijn ouders. In*

die tijd heb ik in Molenbeek een workshop film gevolgd van Thierry Zéno. Zo heb ik État des lieux gemaakt, mijn eerste film én documentaire. Toen al draaide film voor mij rond realiteit. Omdat ik voelde dat ik echt films wilde maken, ben ik gestopt met Rechten en ik ben naar het Institut des Arts de Diffusion gegaan in Louvain-la-Neuve. Daar had ik lessen radio, scenarioschrijven, fictie. Mijn eindwerk was een goede gelegenheid om met Fabrizio Rongione een fictiekortfilm te maken en hoewel ik echt een doorgedreven opleiding wilde in het filmen van de realiteit, heeft me dat uiteindelijk ook opengesteld voor fictie. De lessen filmgeschiedenis hebben me nog meer overtuigd.

Ik heb nooit alleen maar fictiefilms willen maken, zoals vele anderen. Ik heb een beetje gewerkt als assistent-regisseur van langspeelfilms. En op een moment kwamen een Chinese vriend en ik te weten dat er een AIDS-besmetting in centraal China was. Daar wilden we écht een film over maken. Ik heb een afspraak gemaakt met een producer die vertelde dat geld vinden enorm veel tijd in beslag zou nemen. En die hadden we juist niet, want het onderwerp was dringend: AIDS verspreidde zich zonder dat de mensen die daar leefden het beseften. Het is dus echt door de noodzaak te handelen dat ik een radioreportage in plaats van een film gemaakt heb.

Pas daarna heb ik, omdat de zin om films te maken daar nog steeds was, een productiedossier voor een documentaire opgesteld. Uiteraard is een radioreportage anders dan een documentaire en een fictiefilm. Er zijn veel verschillende instrumenten om werken leven in te blazen. Maar tegelijkertijd zijn er ook erg veel gemeenschappelijke punten. Het gaat in de eerste plaats over sterke, menselijke avonturen.” (Uit een interview van Ilse Van Baelen met Olivier Meys in Filmmagie.be)

Meys, die vloeiend Chinees spreekt, verdeelt nu zijn tijd over Brussel en Beijing.

Inhoud

Lina, een jonge Chinese, ambitieuze, vrouw laat haar man en zontje achter in China om in Parijs te proberen hen van een betere toekomst te verzekeren. Maar eenmaal aangekomen in Europa verloopt niets zoals voorzien en verzinkt Lina steeds dieper in een web van leugens om haar droom staande te houden.

Fictie geworteld in de realiteit

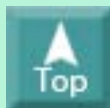
- Na de vernederingen die Lina doorstaat in Parijs, maar ook de solidariteit die heerst onder de Chinese prostituees, zien we de impact van het uiteindelijk aan het licht gekomen dubbelleven op haar gezin. Met dit sterk documentair aanvoelende fictiedebuut schetst Olivier Meys het lot van een verscholen maar bestaande werkelijkheid, van Chinese economische vluchtelingen, die niet zonder buit durven terugkeren naar hun thuisland. (Ilse Van Baelen in Filmmagie.be)

Een film vanuit een vrouwelijk standpunt

- Aan Meys werd volgende vaststelling voorgelegd: “U heeft gefilmd vanuit het standpunt van de vrouw. Er zijn ook veel vrouwentema’s in de film (huiselijk geweld, prostitutie, verantwoordelijkheid voor opvoeding, ...).”

Zijn reactie: *“Vanaf het begin is het een verhaal van vrouwen. Door een ontmoeting met enkele prostituées, besepte ik dat er een hele groep mensen, waarvan 80 % vrouwen, van Dong Bei naar Parijs aan het migreren was. Nu heb ik de laatste 2 decennia de socio-economische veranderingen in China gevolgd en vastgesteld dat vooral de vrouwen daar een zware bijdrage aan hebben geleverd. Die groep van Dong Bei was dus een mooie gelegenheid om een film te maken die gefocust was op de vrouw. Er is daar echt een gevoel van opoffering - dat niet voor allen tot die uitersten leidt - dat me raakt. En wat de prostitutie betreft; ik zou er zeker geen film over gemaakt hebben als dat gebeurde in het kader van mensenhandel. Het interessante van dit fenomeen hier, is dat het gaat om prostitutie waarin de vrouwen toestemmen. Ze doen dat niet met groot plezier maar ze houden op een bepaalde manier hun vrije keuze. Ze zouden direct kunnen teruggaan naar China. Het zou wel niet zo eenvoudig zijn omwille van de gevolgen (de mislukking onder ogen zien, de familie in economische problemen brengen omwille van de schuld enzoverder) maar het zou kunnen. Die migratie, die confrontatie met een vreemde realiteit en de aanpassing eraan, gebeuren in het midden van hun leven. Ze hebben allemaal een leven vooraf, normale jobs. Sommigen hebben een stabiele familiale situatie, anderen niet.”* (Uit een interview van Ilse Van Baelen met Olivier Meys in Filmmagie.be)

Persspiegel

- Voor documentairemaker Olivier Meys is *Bitter flowers* zijn eerste fictiefilm. Hij verkiest voor dit thema een verhaal met acteurs boven een documentair portret met alleen stemmen en onherkenbaar gemaakte gezichten. Meys maakt duidelijk dat de deuren van de sociale lift niet zomaar opengaan. Maar zoals het Chinese spreekwoord dat aan de filmtitel ten grondslag ligt, zegt: 'De mooiste bloemen bloeien na een strenge winter'. (Ilse Van Balen in Filmmagie van maart 2018)

- Met zijn langspeeldebuut *Bitter Flowers* levert de Brusselse regisseur Olivier Meys meteen een bijzonder sterk filmisch visitekaartje af: door te kiezen voor een Chinees gesproken film met onbekende acteurs maakte hij het zichzelf nochtans niet makkelijk, maar met de zeer fraaie internationale festivalcarrière van zijn film bewijst hij dat talent altijd bovendrijft .

Meys' verleden als documentairemaker komt hem in dit vrouwendrama uitstekend van pas om de personages human, subtiel en geloofwaardig neer te zetten, en bovendien biedt de film met excellente hoofdrolspeelster Xi Qi een echte ontdekking. Een kleine, intimistische maar zeer aan te bevelen film. (Filmhuis Mechelen)

- Sterk hoe deze Belgische regisseur een film maakt die helemaal past in de Chinese traditie van geëngageerde cinema, met oog voor de schrijnende realiteit van de Chinees in het nieuwe China. Olivier Meys bouwt rustig het verhaal op van

een vrouw die het avontuur aangaat om ergens anders werk te zoeken, in de hoop geld te verdienen voor haar

gezin. Qi Xi, de Chinese hoofdactrice, is echt sterk en legt in haar vertolking veel oprechte emotionaliteit. (MOOOV.be)

